

Flamingo's broedden met succes in de Camargue

In de zomer van 1969 kwamen in de Camargue in Zuid-Frankrijk niet minder dan 7000 paren flamingo's tot broeden. Een dergelijk groot aantal broedparen heeft de Camargue, althans zover bekend, nooit eerder geherbergd en waarschijnlijk is het ook het grootste aantal dat, zover de beschrijvingen teruggaan, in Europa heeft gebreed.

Deze gebeurtenis krijgt des te meer relief omdat de soort sedert 1961 niet meer in de Camargue tot broeden was gekomen. De vogels broedden in drie verschillende kolonies, die alle binnen de grenzen van het reservaat lagen. Dankzij een voortdurend toezicht op de kolonies en o.a. door de medewerking van de luchtmacht, die tijdens het broedseizoen het vliegen boven de broedplaatsen verbood, had de broedpoging succes: naar schatting zijn ca. 5500 jongen uitgevlogen. (flamingo's leggen slechts één ei, hoogst zelden twee). Mede doordat wederom enkele duizenden niet broedende adulte vogels de zomer in de Camargue doorbrachten beliep het aantal flamingo's in het gebied na het vliegvlug worden van de jongen 20.000-30.000 exemplaren... Bij mijn bezoek aan de Camargue, eind september, was het merendeel van deze concentratie nog aanwezig. Het is bijzonder verheugend dat het bestand van de zuid-europese noordwest-afrikaanse populatie van de flamingo door deze succesrijke broedpoging werd aangevuld. (Zie ook Het Vogeljaar 15e jrg., no. 2).

• G. L. Ouweneel, Kilstraat 22, Maasdam

Twee waarnemingen van roodkeelpiepers nabij de Belgische grens

In het laagveengebied „De Maatjes” (Nederlands gedeelte, gemeente Zundert, N.-Br.) werd op 4 mei '69 een roodkeelpieper (*Anthus cervinus*) waargenomen door G. en P. Bulteel en J. De Ridder. Een overvliegende pieper werd aan zijn roep (rietgorsachtig „dsiep”) dadelijk herkend door J. De Ridder. De vogel die in een laagte neergestreken was werd weer gevonden en uitte terug zijn typische roep

(steeds slechts één maal herhaald) bij het opvliegen. Ditmaal vloog de roodkeelpieper naar een nieuw aangelegde, schaars begroeide dijk tussen de rietvelden waar hij meer dan tien minuten langzaam voor ons bleef lopen op een 10- tot 20-tal m afstand. Onder de beste omstandigheden — helder weer met stralende zon — werden volgende kenmerken genoteerd (kijkers 8 x 30, 12 x 50 en 12 x 60): grootte van een graspieper; kleur van de buik isabelkleurig als van een boompieper, keel (tot de wangen onder het oog) duidelijk „ka-neelkleurig” rood; borst en flanken sterk en kort gestreept; kruin fijn gestreept; rug sterk en donker gestreept met twee lichte, evenwijdige strepen over de rug; stuit fijner dan de rug maar toch duidelijk gestreept (verlenging strepen op de rug, enkele keren goed gezien wanneer de vogel de vleugels liet afhangen); poten tegen de zon oranje vleeskleurig. Bij het opvliegen werd weer de kenmerkende roep gehoord.

Enige uren later werd een overvliegende, mogelijk hetzelfde ex. gezien en bepaald aan de roep.

Het zij vermeld dat reeds eerder roodkeelpiepers door ons werden waargenomen (referenties in Avifauna van België, De Giervalk 57, 1967, afl. 3-4); bovendien zag J. De Ridder roodkeelpiepers op voorjaarstrek in Griekenland en op de broedplaatsen in Finland.

Een tweede waarneming werd op 16 mei '69 door J. De Ridder verricht op de schorren van Saeftinge (Z). De roodkeelpieper werd vliegend en eens zittend waargenomen waarbij evenwel slechts de rug gezien kon worden. De typische roep die enkele keren duidelijk gehoord werd, o.m. bij het opvliegen verzekerde echter een juiste determinatie.

G. Bulteel: Gulden Vliesstraat, 22, Berchem (Antw.) België en J. De Ridder: Goordijk, 11, Brasschaat, België.

Wie heeft voor mij de juiste job, als VOGELWACHTER of TOEZICHTHOUDER

van natuurreservaat of iets dergelijks. Heb veel kijk op natuur en vogels in al haar facetten. Ben 33 jaar, heb vrouw en kind.

J. A. Hedders, 3e Oosterberg 6, Egmond aan Zee.